

γριαδίτικα ἐπίρρ. ἀμάρτ. γριαδίτικα Πόντ. (Οἶν.)

Ἐκ τοῦ οὐδ. τοῦ ἐπιθ. γριαδίτικος.

Γριαδίτικα, τὸ ὅπ. βλ., ἔνθα καὶ συνών.

γριαδίτικος ἐπίθ. ἀμάρτ. γριαδίτικος Πόντ. (Οἶν.)

Ἐκ τοῦ οὐδ. γριαδί καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. -ίτικος.

Γριαδίτικος, τὸ ὅπ. βλ., ἔνθα καὶ συνών.

γριαδίτσα ἡ, ἀμάρτ. γριαδίτσα Κρήτ.

Ἐκ τοῦ οὐδ. γριαδὶ ὡς ὑποκορ.

Γριαδίτσα, τὸ ὅπ. βλ., ἔνθα καὶ συνών.

γριαδόνη τό, ἀμάρτ. γριαδόνη Λέσβ.

Ἐκ τοῦ οὐδ. γριαδὶ καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. -όνη, περὶ τῆς ὅπ. βλ. Γ. Χατζιδ., ΜΝΕ 2, 307.

Γριαδὶ, τὸ ὅπ. βλ., ἔνθα καὶ συνών.: Ἄσ' του αὐτοῦ τοῦ γριαδόνη νὰ λέγῃ.

γριαδοπάπουτσο τό, ἀμάρτ. γριαδοπάπουτσο Κρήτ.

Ἐκ τῶν οὐδ. γριαδ, παρὰ τὸ ὅπ. καὶ γριά, καὶ παπούτσι.

Ἀχομφον καὶ ἐκτὸς μόδας ὑπόδημα: Αὐτὰ εἶναι γριαδοπάπουτσα, ποὺ φοροῦν οἱ γριάδες, ὅχι οἱ νέες.

γριαδόπουλο τό, ἀμάρτ. γριαδόπουλο Καππ. (Φάρασ.)

Ἵποκορ. τοῦ οὐδ. γριαδὶ διὰ τῆς παραγωγ. καταλ. -πουλο. Ὁ τύπ. γριαδόπουλο ἐκ τοῦ γριαδόπον, τὸ ὅπ. ἐκ τοῦ γριαδόπουλο, διὰ τὰ ὅπ. βλ. Δ. Οἰκονομίδ., Ἀρχ. Πόντ. 8 (1938), 68 - 74.

Γριαδίτσα, τὸ ὅπ. βλ., ἔνθα καὶ συνών.

γριαίνω Πάρ. (Λεῦκ.)

Ἐκ τοῦ οὐδ. γριαδ.

Γηράσκω: Βρε καπούλ', ἐγρίανα πιά! Συνών. βλ. εἰς λ. γερωνῶ 1.

γριαρίκο τό, ἀμάρτ. ἐργιάρικο Μεγίστ.

Οὐσιαστικοποιηθὲν οὐδ. τοῦ ἀμάρτ. ἐπιθ. γριαρίκος, τὸ ὅπ. ἐκ τοῦ οὐδ. γριαδ, παρὰ τὸ ὅπ. καὶ ὁ τύπ. ἐργιά, καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. -άρικος.

Γριαία φλύαρος.

γριατίκος ἐπίθ. ἐνιαχ. γριατῖκους Μακεδ. (Ἀηδονοχ. Βέρ.) γριατῖκους Στερελλ. (Περίστ.) γριατῖκους Λέσβ.

Ἐκ τοῦ οὐδ. γριαδ καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. -άτικος.

Α) Ἐπιθετικ., γριαδίτικος 1, τὸ ὅπ. βλ., ἔνθα καὶ συνών., Λέσβ. Μακεδ. (Ἀηδονοχ. Βέρ.): Γριατῖκα καμώματα Λέσβ.

Β) Οὐδ. 1) Γερωντικὴ ιδιοτροπία Στερελλ. (Περίστ.): Ἄμα μὴ πιάσ' τοῦ γριατῖκου μ', φεῦγα μακριά, γιατί πᾶς χαημένους. 2) Ἡ ἀγροτικὴ σύνταξις Στερελλ. (Περίστ.) Αὐτείνον τοῦ μῆνα δὲν πήραμι γριατῖκον. Συνών. γερωντικὸς Β 3 στ.

γριαδαάκι τό, ἐνιαχ. γριαδαάκι Μακεδ. (Τερπν.)

Ἵποκορ. τοῦ οὐδ. γριαδαδ.

Τὸ μικρὸν γριαδαδ, τὸ ὅπ. βλ. Συνών. γριαδαδοῦδι.

γριαδαδέλι τό, Σ. Σκίπη, Τσιγγανόθ., 59 — Λεξ. Λεγρ. Βλαστ. 433 γριαδαδέλι Λεξ. Περίδ. Βυζ. Λεγρ. Μπρίγκ. γριαδαδέλι Λεξ. Αἰν.

Ἐκ τοῦ οὐδ. γριαδαδὶ καὶ τῆς ὑποκορ. καταλ. -έλι.

Ὁ μικρὸς ἰχθύς κυπρίνος ἐνθ' ἄν.: Ποίημ.

Φέξτε λίγο γιά νὰ δοῦμε | τί λογῆς εἶναι τὰ ψάρια

γριαδαδέλια ἢ γουλιανοὶ | ἢ μαρίδες ἢ κολιοὶ

Σ. Σκίπη, ἐνθ' ἄν.

γριαβάδι τό, Ἀθ. Μακεδ. (Θεσσαλον. Νάουσ.) Στερελλ. (Μεσολόγγ.) Τσακων. (Χαβουτσ.) — Π. Βλαστ., Κριτικ. Ταξίδ., 49 Μ. Στεφανίδ., Λεξικογρ. Ἀρχ. 6 (1923), 210 Κ. Ἀνανιάδ., Θαλασσ. Ἐγκυκλοπ. 2, 211 καὶ 3, 96 — Λεξ. Περίδ. Βυζ. Λεγρ. Μπρίγκ. Βλαστ. 433 Δημητρ. γριαβάδ' Βιθυν. (Νικομήδ. Πιστινοχ.) Μακεδ. (Ἀδριαν. Βελβ. Βόιον Βόλβ. Γιδ. Δοϊράν. Ἐράτυρ Καστορ. Λαγκαδ. Λόφ. Μελισσοχ. Μύρκιν. Σησαμ. Τερπν. Χαλκιδ. Ψυχικ. κ.ά.) γριαβάδι Λεξ. Περίδ. Βυζ. Μπρίγκ. Βλαστ. 433 γριαβάδι Μ. Στεφανίδ., Λεξικογρ. Ἀρχ. 6 (1923) 210 — Λεξ. Αἰν. Δημητρ. γριαβάδ' Μακεδ. (Σταν. Χαλκιδ.) γριαβάδ' Μακεδ. (Ἀσσηρ.)

Πιθανῶς ἐκ τοῦ Σλαβ. *griva*. Βλ. διὰ τὴν λ. M. Vasmer εἰς Byrant. Zeitschr. 18 (1900), 633 καὶ G. Meyer, Neugr. Stud. 2, 82.

Ὁ ἰχθύς τῶν γλυκέων ὑδάτων Κυπρίνος ὁ κοινὸς (Cyprinus carpio) τῆς οἰκογ. τῶν Κυπρινιδῶν (Cyprinidae) ἐνθ' ἄν.: Πόταπα ψάρια τὰ γριαβάδια (πόταπα = κακῆς ποιότητος) Μακεδ. (Βόιον). Ἐπιασα μὴ ἀπόχ' γριαβάδια Μακεδ. (Δοϊράν.) Ἐπ' τοῦ γριαβάδ' ἢ χαίτ' τ' ἐξ' λίγ' καμπούρα Μακεδ. (Μύρκιν.) Στέρνες ἱερὲς γεμᾶτες πευνασμένα γριαβάδια Π. Βλαστ., ἐνθ' ἄν. Συνών. μουστάκι, μποτσικάρι, σαζάνι, τσάφρα.

γριαβαδούδι τό, ἐνιαχ. γριαβαδούδι Μακεδ. (Σησαμ. Τερπν.)

Ἵποκορ. τοῦ οὐδ. γριαδαδὶ διὰ τῆς παραγωγ. καταλ. -οῦδι.

Τὸ μικρὸν γριαδαδ, τὸ ὅπ. βλ., ἐνθ' ἄν.: Μουνάχους εἶμι, δὲ δουρῶ νὰ φάω ἓνα ἄλλο ψάρ', βάλι μι ἓνα γριαβαδούδι Μακεδ. (Τερπν.) Θὰ φάω ἓνα γριαβαδούδι π' τ' ἀραθύμ'σα (= ἐπεθύμησα) Μακεδ. (Σησαμ.) Συνών. γριαβαδάκι.

γριαβάκι τό, ἀμάρτ. γριαβάκι Θεσσ. (Τρίκερ.) Στερελλ. (Αἰτωλ.)

Ἐκ τοῦ οὐδ. γριαβάς ὡς ὑποκορ.

Μικρόσωμος αἰξ. χρώματος ὑπολεύκου, φαϊόχρους ἐνθ' ἄν.: Λέμι γριαβάκι τοῦ κανοντάκι τοῦ μ'κρὸ Θεσσ. (Τρίκερ.)

γριαβάλογο τό, Ν. Πολίτ., Ἐκλογ., 178.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. γριαβός καὶ τοῦ οὐδ. ἄλογος.

Ἵππος φαϊόχρους: Ἄσμ.

Τρισεύγενη, ἔς τὸ γάμο σου, ἔς τ' ἀρρεβωνιάσματά σου τὰ χιόνια ἀλεύρια νὰ γενοῦν καὶ τὰ πουλλὰ γουβάλια, τὰ κύματα γριαβάλογα νὰ ῥθοῦν οἱ συμπεθέροι.

γριαβανός ἐπίθ. Σκῦρ. — Λεξ. Πόππλετ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. γριαβός καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. -ανός. Λευκόφαιος, ἐπὶ ζώων.

γρίβας ὁ, Ἡπ. (Ζαγόρ. Κοκκιν. Κόνιτς. Κουκούλ. Κούρεντ. Μαργαρίτ. Ραδοβύζ. Ριζοβ. Τζουμέρκ.) Θεσσ. (Καρδίτς. Μοσχάτ. Πήλ.) Θράκ. (Αἰν. Ὀρτάκ.) Ἴων. (Σμύρν.) Κέρκ. (Συναρᾶδ.) Κύπρ. Μακεδ. (Βλάστ. Βόιον